

**WINDENERGIEPROJECT ROTSELAAR
E314 SERVICESTATION
INFORMATIENOTA**

ref. WND1081

9 februari 2025

Inhoudstafel

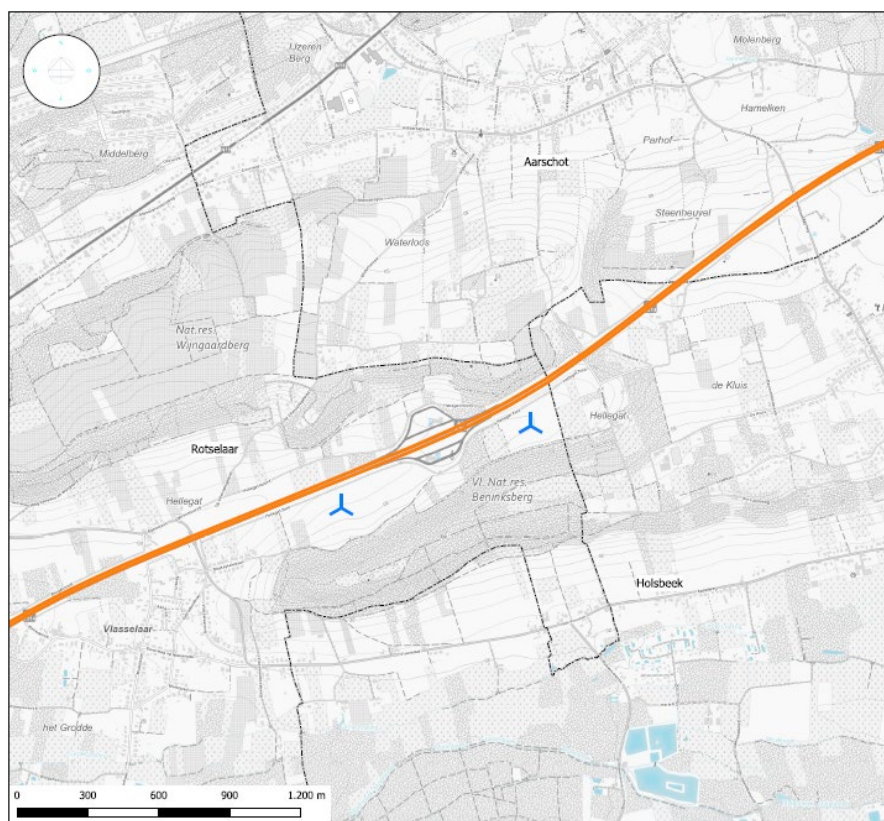
Inhoudstafel	2
Inleiding	3
Aspiravi	4
Beleidskader.....	5
Beleidsdoelstellingen hernieuwbare energie.....	5
Beleidskader en wetgeving.....	6
Omzendbrief OMG/2025/01	6
VLAREM-normen	8
Kenmerken van de windturbines	8
Locatiekeuze	9
Studies	10
Geluid	10
Slagschaduw.....	11
Veiligheid	12
Natuur	12
Landschap	12
Coöperatie.....	13
Coöperatieve inbreng – Aspiravi Samen cv.....	13
Besluit	14

Inleiding

Aspiravi nv wenst een omgevingsvergunning aan te vragen voor de bouw en exploitatie van twee windturbines langs de E314 te Rotselaar. De projectzone situeert zich in agrarisch gebied ter hoogte van het servicestation.

Met de gekozen inplanting wordt een ruimtelijk, milieutechnisch en energetisch aanvaardbare invulling van de projectzone bekomen. Dit wordt uitgebreid besproken in deze informatienota, voor gedetailleerdere informatie wordt verwezen naar het inzageloket, waar tijdens het openbaar onderzoek alle relevante documenten en studies raadpleegbaar zijn.

De verwachte productie van hernieuwbare energie, met inbegrip van de milderende maatregelen die nodig zijn voor deze windturbines, bedraagt per jaar ongeveer 28.000 MWh, wat equivalent is met het elektriciteitsverbruik van ongeveer 8.000 gezinnen.

Kaart1: Ligging windturbines

Aspiravi

Aspiravi nv werd opgericht in 2002 en was toen een pionier in de ontwikkeling van windenergieprojecten op land in België. Het bedrijf ontwikkelt, investeert in, realiseert en exploiteert projecten voor de productie van hernieuwbare en milieuvriendelijke energie. Dit gebeurt rechtstreeks of via participaties in andere vennootschappen.

De aandeelhoudersstructuur heeft een sterke lokale verankering, aangezien Aspiravi via regionale holdings in handen is van 88 Vlaamse steden en gemeenten.

De focus ligt voornamelijk op windenergieprojecten, maar Aspiravi nv is ook actief in de uitbating van twee groene energiecentrales die werken op niet-recycleerbaar houtafval.

Sinds 2022 verkoopt Aspiravi nv de lokaal geproduceerde groene stroom ook via langetermijncontracten aan grote afnemers zoals Google, MIVB/STIB en Decathlon. Zo positioneert Aspiravi zich als dé lokale partner voor energie-intensieve bedrijven die hun energiebeleid willen verduurzamen en bijdragen aan de versnelling van de energietransitie.

Naast wind- en biomassaprojecten ontwikkelt de Aspiravi Groep vandaag ook projecten rond batterijopslag, zonne-energie en agri-PV. Internationaal is de groep actief in onder andere Frankrijk, Spanje, Bosnië en Herzegovina, Schotland en Curaçao.

De Aspiravi Groep telt een multidisciplinair team van ongeveer 90 ervaren medewerkers. Dit team staat in voor het volledige traject van elk project: van studie en ontwerp tot ontwikkeling, engineering, investering, realisatie en exploitatie. Deze aanpak garandeert de kwaliteit en betrouwbaarheid van de projecten.

Doorheen de jaren heeft Aspiravi nv een sterke reputatie opgebouwd binnen de sector van hernieuwbare energie, met tal van succesvolle realisaties.

Begin 2026 is de Aspiravi Groep betrokken bij het beheer van:

- 433 windturbines in België, de Noordzee en het buitenland
- 2 biomassacentrales, 1 batterijpark en 2 (agri)PV-parken
- Met een gecombineerd geïnstalleerd vermogen van 1.775 MW
- Goed voor groene stroom equivalent aan het jaarlijks verbruik van circa 1,99 miljoen gezinnen
- En een jaarlijkse CO₂-besparing van 2,47 miljoen ton

Beleidskader

Beleidsdoelstellingen hernieuwbare energie

Hernieuwbare energiebronnen zoals windenergie, zonne-energie, waterkracht, aquathermie, aardwarmte, biomassa en biobrandstoffen vormen een duurzaam alternatief voor fossiele brandstoffen. Door deze energiebronnen te gebruiken, kan de uitstoot van broeikasgassen zoals CO₂ aanzienlijk worden verminderd en wordt de afhankelijkheid van olie, gas en steenkool kleiner.

De Europese Unie heeft de voorbije jaren sterk ingezet op een ambitieus energie- en klimaatbeleid. Waar de EU in 2020 nog als doel had om 20% van haar energie uit hernieuwbare bronnen te halen, werd deze doelstelling verhoogd tot 42,5% tegen 2030. Deze verhoogde ambitie maakt deel uit van bredere Europese plannen, zoals de Europese Green Deal en de langetermijnstrategie 'A Clean Planet for All', die erop gericht zijn om de klimaatverandering tegen te gaan.

Binnen dit Europese kader heeft ook België duidelijke doelstellingen. Ons land moet tegen 2030 zijn CO₂-uitstoot met 47% verminderen en 33% van de elektriciteitsproductie moet uit hernieuwbare bronnen afkomstig zijn. Deze inspanningen maken deel uit van een langetermijnvisie waarbij Europa tegen 2050 klimaatneutraal wil zijn. In die toekomst moet meer dan 80% van onze energie afkomstig zijn uit hernieuwbare bronnen.

Het Vlaamse Gewest werkt actief mee aan de Europese doelstellingen voor hernieuwbare energie via beleidsmaatregelen zoals het Vlaams Energie- en Klimaatplan (VEKP) 2021-2030, dat in mei 2023 werd geactualiseerd als bijdrage aan het nationale plan voor de EU.

Windenergieprojecten passen binnen de Europese en Vlaamse klimaatdoelstellingen en dragen bij aan de energietransitie door fossiele brandstoffen te vervangen en schadelijke uitstoot te verminderen. Windturbines zijn essentieel voor een klimaatneutrale economie tegen 2050 en worden steeds meer als een normaal onderdeel van het landschap beschouwd. Het voorliggende project ondersteunt de jaarlijkse groei-doelstelling van onshore windenergie in Vlaanderen.

De Vlaamse Regering streeft er in het meest recente regeerakkoord naar om tegen 2030 de onshore windcapaciteit te verhogen tot 2,8 GW. Volgens de laatste cijfers was er eind 2025 reeds een geïnstalleerd vermogen van 1.922 GW in Vlaanderen. Om de doelstellingen te halen, moet er tot 2030 jaarlijks nog 175MW bijkomend vermogen geïnstalleerd worden.

In 2014 sloot de gemeente Rotselaar zich aan bij het Burgemeestersconvenant. Dat is een Europese afspraak waarbij steden en gemeenten beloven om hun bijdrage aan de klimaatverandering te verminderen. Concreet betekende dit dat Rotselaar zich engageerde om tegen 2020 de uitstoot van koolstofdioxide (CO₂) op haar grondgebied met 20% te verminderen.

In 2020 werden deze engagementen verder uitgebreid met een nieuw akkoord: het Burgemeestersconvenant voor Klimaat en Energie 2030. Dit nieuwe convenant legde ambitieuzere doelstellingen vast. De deelnemende gemeenten, waaronder Rotselaar, beloofden om hun CO₂-uitstoot tegen 2030 met 40% te verminderen ten opzichte van het startjaar.

Om dit in cijfers te plaatsen:

- In 2011 bedroeg de totale CO₂-uitstoot in Rotselaar 105.705 ton.
- In de meest recente meting, uitgevoerd in 2023, was die uitstoot al gedaald tot 80.351 ton.
- Tegen 2030 moet deze uitstoot nog dalen tot maximaal 63.423 ton.

De twee geplande windturbines kunnen hier een zeer belangrijke rol in spelen. Samen zullen deze windturbines jaarlijks naar verwachting 28.000 megawattuur (MWh) aan groene elektriciteit produceren. Wanneer de productie en afbraak van de windturbine mee in rekening wordt genomen, heeft een windturbine een gemiddelde uitstoot van 11kg CO₂ per megawattuur. Voor een moderne gascentrale (een zogenaamde STEG-centrale) ligt deze gemiddelde uitstoot op 490kg CO₂ per megawattuur. In totaal zal voor dit project jaarlijks dus ongeveer 13.400 ton CO₂-uitstoot vermeden worden.

Beleidskader en wetgeving

Omzendbrief OMG/2025/01

Windenergieprojecten worden ontwikkeld binnen een wettelijk kader dat mede wordt bepaald door omzendbrieven van de bevoegde minister. Deze omzendbrieven geven richtlijnen aan overheidsinstanties en projectontwikkelaars over de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van windenergie in Vlaanderen.

De meest recente omzendbrief is de “Omzendbrief OMG/2025/01 – Afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines”, gepubliceerd op 14 juli 2025.

In deze omzendbrief worden eerdere principes bevestigd en worden enkele nieuwe elementen toegevoegd. Een belangrijk onderdeel is de zogenaamde drietrapsladder voor ruimtelijk gebruik, die aangeeft welke locaties het meest geschikt zijn voor de plaatsing van windturbines.

De drierapsladder

De voorkeur voor locaties wordt bepaald volgens drie niveaus:

- **Trap 1: Bestaand ruimtebeslag**
Bijvoorbeeld industrie- en havengebieden. Dit zijn zones die al in gebruik zijn en waar windturbines toegevoegd worden aan het bestaande ruimtegebruik.
- **Trap 2: Gebundeld aan grote infrastructuren**
Bijvoorbeeld buffers rond industrieterreinen, langs snelwegen, gewestwegen, spoorlijnen of in de buurt van bestaande windparken. Hier kunnen windturbines efficiënt worden geïntegreerd in de bestaande infrastructuur.
- **Trap 3: Open ruimte**
Dit zijn gebieden die volledig buiten bestaand ruimtebeslag vallen. Voor deze locaties geldt de bijkomende voorwaarde dat het project minstens drie windturbines moet omvatten met een gezamenlijk vermogen van minimaal 20 MW.

Hoewel de voorkeur uitgaat naar het ontwikkelen van projecten volgens de volgorde van de trappen (van 1 naar 3), is deze voorkeur niet chronologisch. Het is bijvoorbeeld mogelijk om eerst een project uit te voeren in trap 2 (bijvoorbeeld in de rand van een industrieterrein) en pas later een project in trap 1 (binnen het industrieterrein zelf).

Belangrijk hier is dat projecten in een lagere trap geen belemmering mogen vormen voor toekomstige projecten in een hogere trap. De omzendbrief legt dus de nadruk op een doordachte en toekomstgerichte ruimtelijke planning.

Voorliggend project is een voorbeeld van een Trap 2-project, aangezien de windturbines worden gebundeld met de E314. Dit betekent dat het project voldoet aan de richtlijnen zoals opgenomen in de meest recente omzendbrief.

Een nieuw element in de omzendbrief van juli 2025 is de invoering van het principe van ruimtelijke scheiding ten opzichte van woningen in woongebied. Hierbij wordt een minimale afstand van drie keer de tiphoogte van de windturbine aanbevolen tot de dichtstbijzijnde woning in woongebied.

Er zijn echter uitzonderingen voorzien waarbij deze scheidingsafstand niet van toepassing is:

- Repoweringsprojecten (vervanging van bestaande turbines)
- Projecten in zeehavengebieden en grootschalige industrieterreinen
- Projecten langs autosnelwegen

Toepassing op dit project

Het project omvat twee windturbines:

- De oostelijke turbine voldoet aan de aanbevolen scheidingsafstand van drie keer de tiphoogte tot de dichtstbijzijnde woning in woongebied.
- De westelijke turbine voldoet niet aan deze afstand, maar is gelegen langs een autosnelweg en valt daardoor onder de uitzonderingscategorie zoals opgenomen in de omzendbrief.

Een belangrijk aandachtspunt in het kader van de nieuwe omzendbrief is dat de voorgestelde scheidingsafstanden geen bestaande regelgeving vervangen. Ze moeten worden gezien als een aanvulling op de reeds bestaande wetgeving, en niet als een vervanging ervan.

De sectorale milieuvoorwaarden zoals opgenomen in VLAREM II blijven volledig van toepassing.

VLAREM-normen

Waar de omzendbrief vooral een ruimtelijk kader biedt voor de locatiekeuze van windturbines, richten de VLAREM-normen zich op de milieutechnische impact van windturbines op hun omgeving.

Deze wetgeving legt onder andere voorwaarden op rond:

- Geluidsemissie
- Slagschaduw
- Veiligheid

Deze aspecten zijn uitvoerig onderzocht in het kader van dit project en worden verder toegelicht in hoofdstuk “Studies” van deze nota.

Kenmerken van de windturbines

Bij de indiening van een vergunningsaanvraag voor een windturbine is het uiteindelijk te bouwen type meestal nog niet gekend. Dit gebeurt bewust, om te vermijden dat een specifiek type wordt aangevraagd die op het moment van de effectieve bouw dan niet langer beschikbaar zou zijn.

Om dit op te vangen, werden in alle berekeningen en studies drie representatieve types opgenomen. De resultaten van deze studies zijn bijgevolg ook geldig voor andere types, op voorwaarde dat deze gelijkwaardige of minder impactvolle eigenschappen hebben dan de opgenomen types.

De geplande windturbines behoren tot het type langzaam draaiende driewieker met buisvormige mast. Dit type kenmerkt zich enerzijds door een gestroomlijnd ontwerp en anderzijds door de eenvoud van de constructie van de mast.

Volgende types werden opgenomen in de vergunningsaanvraag:

<i>opgenomen windturbinetypes</i>	<i>tijphoogte (m)</i>	<i>rotor- diameter (m)</i>	<i>nominaal vermogen (MW)</i>	<i>brongeluid (dB(A))</i>
Vestas V150	198	150	4.2	104.9
Nordex N149	210	149	4.5	106.1
Siemens-Gamesa SG-5.0-145	200	145	5.0	106.3
Maximum	210	150	5.0	106.3

Locatiekeuze

Bij de keuze van een locatie voor een windturbine worden altijd meerdere elementen afgewogen. Het gaat daarbij niet om één enkel criterium, maar om een samenspel van technische, wettelijke, ruimtelijke en omgevingsfactoren.

Deze keuze verloopt in twee stappen. In een eerste, **macroscopische fase** wordt op grotere schaal bekeken welke zones in aanmerking komen voor de ontwikkeling van windturbines. Daarbij wordt nagegaan of windturbines in een bepaalde zone mogelijk zijn, en welke types en afmetingen daar eventueel passen.

Van zodra een geschikte zone is aangeduid, volgt een tweede stap: een **microscopische analyse**. In deze fase wordt binnen de gekozen zone gezocht naar de meest optimale en geschikte plaats voor iedere afzonderlijke turbine.

Zoals eerder in deze nota toegelicht, vormt het wettelijk kader de belangrijkste randvoorwaarde voor de ontwikkeling van windturbines. Dit kader bepaalt zowel welke zones op macroschaal geschikt zijn, als waar turbines op microschaal exact kunnen worden ingeplant.

Voor deze specifieke projectzone geldt dat ze gelegen is langs een drukke snelweg. Daardoor sluit ze aan bij het principe van bundeling met bestaande infrastructuur, waarbij nieuwe energieprojecten geconcentreerd worden langs reeds aanwezige lijnen zoals wegen of spoorwegen. Daarnaast is de afstand tot woningen voldoende groot, waardoor er in deze zone potentieel is voor de plaatsing van windturbines.

Ook op het vlak van natuur is de zone in principe geschikt, op voorwaarde dat in de micro-analyse voldoende aandacht wordt besteed aan mogelijke effecten op nabijgelegen natuurgebieden.

Bovendien vormt deze zone een logische aanvulling op de reeds bestaande windparken langs dezelfde snelweg. Op die manier ontstaat een langgerekt energielandschap dat zich uitstrekt van Rotselaar tot Diest. De bouw van vier windturbines in Aarschot (start voorzien in het derde kwartaal van 2026) versterkt deze samenhang verder.

De combinatie van het wettelijk kader en de landschappelijke kenmerken maakt dat deze projectzone geschikt wordt geacht voor de inplanting van windturbines.

In een volgende stap wordt de zone dan verder onderzocht via een gedetailleerde micro-analyse. Hierbij worden verschillende factoren samen bekeken, met als doel — rekening houdend met alle randvoorwaarden — een energetisch zo efficiënt mogelijke inplanting te realiseren.

Concreet wordt daarbij onder meer rekening gehouden met:

- **Geluid:** Welke impact hebben de windturbines op omliggende woningen? Zijn geluidsbeperkingen nodig om overal aan de normen te voldoen? En kunnen dergelijke beperkingen vermeden worden door de turbine licht te verschuiven?
- **Slagschaduw:** Veroorzaken de draaiende wieken slagschaduw op nabijgelegen woningen? Indien dat het geval is, welke stilstanden zijn dan nodig om steeds binnen de wettelijke normen te blijven?
- **Veiligheid:** Is er een effect op de snelweg, omliggende woningen of het servicestation? Welke veiligheidsafstanden moeten worden gerespecteerd?
- **Zogefecten:** Leidt de nabijheid van meerdere turbines tot productieverlies doordat ze elkaar beïnvloeden? Kan dit beperkt worden door de afstand te vergroten of de opstelling aan te passen?
- **Natuur:** Zijn er omwille van natuurwaarden tijdelijke stilstanden nodig? En kunnen deze eventueel beperkt worden door kleine verschuivingen in de inplanting?

Daarnaast wordt ook steeds rekening gehouden met mogelijke effecten op landbouw, luchtvaart, bodemsamenstelling en overstromingsgevoeligheid, zendmasten en andere relevante factoren.

Al deze elementen en hun impact op de energieproductie van het project worden zorgvuldig in kaart gebracht. Uiteindelijk leidt dit proces tot een inplanting die enerzijds energie-efficiënt is en anderzijds voldoet aan alle wettelijke en omgevingsvoorwaarden.

Studies

Geluid

De toegelaten geluidsimpact van een windturbine wordt bepaald door de VLAREM-normen. Deze normen leggen de maximale geluidsdruk op die mag worden gemeten aan een evaluatiepunt, doorgaans een woning. De toegestane geluidsdruk hangt af van:

- De gebiedsbestemming van de locatie waar de woning zich bevindt (bijvoorbeeld woongebied of agrarisch gebied)
- Het tijdstip van de dag: er wordt een onderscheid gemaakt tussen de dagperiode en de avond-/nachtperiode

Voor woningen in woongebied bijvoorbeeld, gelden de volgende limieten:

- Overdag: maximaal 44 dB(A)
- 's Avonds en 's Nachts: maximaal 39 dB(A)

Voor woningen in agrarisch gebied zijn de limieten iets ruimer:

- Overdag: maximaal 48 dB(A)
- 's Avonds en 's Nachts: maximaal 43 dB(A)

In het kader van dit project werd een geluidsstudie uitgevoerd. Daarbij werd voor een aantal representatieve evaluatiepunten de verwachte geluidsdruk berekend. Door deze te vergelijken met de toegelaten geluidsdruk per woning, kon worden bepaald waar er mogelijk een overschrijding van de norm zou kunnen optreden.

Op basis van deze analyse werd de nodige bridge van de turbines berekend. Bridge betekent dat het maximaal vermogen van de turbine tijdelijk wordt verlaagd, zodat de geluidsproductie afneemt en de geluidsnormen te allen tijde worden gerespecteerd.

De exacte bridge zal afhangen van het uiteindelijk te bouwen windturbintype, aan de hand van de geluidsstudie is echter aangetoond dat ongeacht welk type er uiteindelijk gebouwd zal worden de geluidsnormen gehaald worden.

Slagschaduw

Ook voor slagschaduw zijn er normen vastgelegd in de VLAREM-wetgeving. Deze bepalen dat een woning:

- Maximaal 8 uur slagschaduw per jaar mag ontvangen
- Maximaal 30 minuten slagschaduw per dag mag ervaren

Elke windturbine is uitgerust met een slagschaduwmodule. Deze module werkt met een sensor die detecteert wanneer er direct zonlicht op de turbine valt. Op dat moment berekent de computer, op basis van de stand van de zon en de locatie van omliggende woningen, welke woningen slagschaduw ondervinden.

Voor elke woning wordt een teller bijgehouden die registreert hoeveel slagschaduw er op jaar en dag basis is opgetreden. Zodra één van de normen dreigt te worden overschreden, treedt het stilstand mechanisme in werking. De turbine wordt dan automatisch stilgelegd tot de zonpositie of de stand van de wieken voldoende is gewijzigd, of tot er onvoldoende zonlicht is om slagschaduw te veroorzaken.

De uitgevoerde slagschaduwstudie berekent voor deze turbines de verwachte slagschaduwstilstanden die noodzakelijk zijn om de norm nergens te overschrijden.

Het laat ook toe een beeld te krijgen welke huizen/ wijken op welk moment van het jaar geïmpacteerd kunnen worden.

Ook voor deze norm kan men te allen tijde garanderen dat er geen overschrijding zal plaatsvinden.

Veiligheid

Net zoals de slagschaduw en geluidstudies werd voor de veiligheidsstudie vertrokken vanuit de VLAREM-normen omtrent veiligheid, deze behandelt zowel de directe als indirecte risico's gelinkt aan de uitbating van een turbine.

De conclusie van deze studie is positief, de turbines beantwoorden ruim aan de opgelegde veiligheidseisen.

Natuur

Het voorliggend project is gelegen tussen de snelweg E314 en het VEN-gebied 'Beninksberg' (die eveneens een natura 2000-gebied is) net ten zuiden van het project.

Gezien de ligging dicht bij dit VEN/natura 2000-gebied werd een passende beoordeling en verscherpte natuurtoets opgesteld om de impact op de natuur duidelijk in kaart te brengen.

Na tellingen bleek dat vooral de oostelijke turbine impact kan hebben op de aanwezige vleermuispopulaties. Op basis hiervan werden milderende maatregelen op maat van de locatie van beide turbines voorgesteld om deze mogelijke impact te minimaliseren.

Dit wil zeggen dat op momenten die gunstig zijn voor vleermuizen (weinig wind, droog, juiste periode) de turbines tijdelijk stilgelegd worden. Op deze manier wordt de impact op de aanwezige avifauna tot een minimum beperkt.

Deze werkwijze werd ook afgestemd met en goedgekeurd door het Agentschap Natuur en Bos.

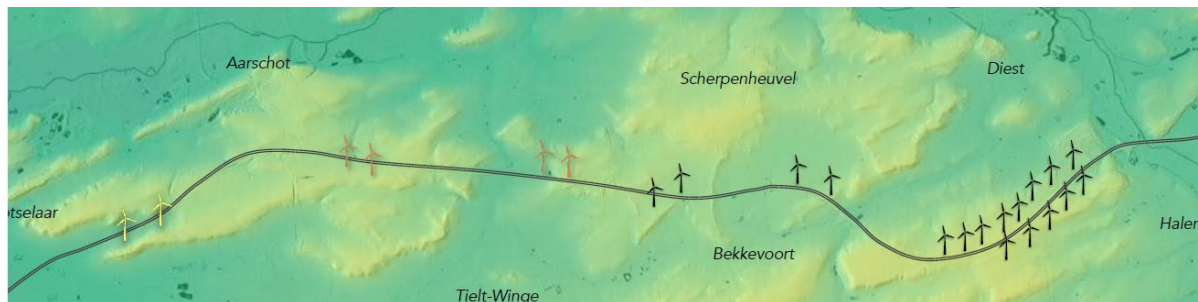
Landschap

Beide windturbines van dit project zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Net zoals in gewoon agrarisch gebied is de plaatsing van windturbines hier toegestaan, op voorwaarde dat er zorgvuldig wordt gekeken naar hun inpassing in het landschap. Daarom werd in het kader van deze aanvraag een landschapsstudie uitgevoerd. Deze studie onderzoekt hoe de windturbines zich verhouden tot hun omgeving en hoe hun impact op het landschap beperkt kan worden.

De geplande windturbines bevinden zich langs de E314 in Rotselaar, in een zone die vandaag al sterk wordt beïnvloed door de autosnelweg en het bijhorende servicestation. Deze grootschalige infrastructuur is al sinds de jaren 1980 aanwezig en heeft een duidelijke visuele en geluidstechnische impact op het landschap. De snelweg vormt hierdoor het dominante element binnen dit gebied, dat gelegen is tussen de beboste heuvelruggen van de Wijngaardberg en de Beninksberg.

De windturbines worden bewust geconcentreerd en gebundeld bij deze bestaande infrastructuur. Ze sluiten aan bij de schaal en oriëntatie van de autosnelweg en volgen de oost-westgerichte landschapsstructuur die kenmerkend is voor het Hageland. Op die manier worden ze niet verspreid over het open landschap, maar geïntegreerd in een zone die al een uitgesproken infrastructuureel karakter heeft.

Bovendien maken de geplande turbines deel uit van een bestaand windenergielandschap langs de E314, dat zich uitstrekt van Diest tot aan Rotselaar. Langs deze as bevinden zich vandaag al verschillende windparken en individuele windturbines in onder meer Diest, Halen, Bekkevoort, Aarschot, Tielt-Winge en Scherpenheuvel-Zichem. De huidige aanvraag vormt een logische aanvulling op dit reeds aanwezige geheel en betekent geen nieuwe verspreiding van windturbines naar andere landschappen.

Kaart2: Situering energielandschap E314

Dit energielandschap blijft zich ook verder ontwikkelen. Zo werd in 2023 nog een bijkomende windturbine gebouwd in Diest en bouwt Engie in 2026 vier extra turbines in Aarschot en Tielt-Winge. De keuze om nieuwe windturbines te concentreren langs grote infrastructuren zoals snelwegen is bewust: zo wordt de impact op open en rustige landschappen maximaal beperkt.

Ook elders in Vlaanderen wordt deze aanpak steeds vaker toegepast. Gelijkaardige, en soms zelfs grotere, energielandschappen bestaan vandaag al in onder andere Brecht–Wuustwezel–Hoogstraten, Laarne–Zeel en Maldegem–Eeklo–Assenede. In het kader van de energietransitie zal de verdere uitrol van windenergie nodig blijven, hierbij zal het duaal gebruik van het landschap voor zowel infrastructuur als energieopwekking steeds vaker de norm worden.

Coöperatie

Het coöperatief verhaal van de Aspiravi Groep is een tweeledig verhaal:

- 1) er is de aandeelhoudersstructuur van Aspiravi nv met 88 steden en gemeenten als aandeelhouders, waarbij de winsten terugvloeien naar deze aandeelhouders
- 2) er zijn de coöperatieve vennootschappen Aspiravi Samen cv, Limburg wind cv en Wind voor “A” cv via dewelke burgers mee kunnen investeren in windenergieprojecten.

Coöperatieve inbreng – Aspiravi Samen cv

Aspiravi Samen cv is een coöperatieve vennootschap die burgers de kans biedt om mee te investeren in windenergieprojecten buiten de provincie Limburg. De focus ligt op het betrekken van omwonenden bij nieuwe windparken, vooral op het moment dat de bouw start. Via een laagdrempelige formule – aandelen van 125 euro – kunnen inwoners participeren en bijdragen aan een duurzame, CO₂-neutrale omgeving.

Bij elk project, zoals dat in Rotselaar, wordt lokaal campagne gevoerd om de buurt actief te informeren en te motiveren tot deelname. Aspiravi Samen cv benadrukt dat het risico gespreid wordt doordat de investering niet gekoppeld is aan één specifieke turbine, maar aan het geheel van projecten binnen de groep.

De drie coöperatieven samen tellen reeds ca. 13.200 burgercoöperanten en haalden reeds een kapitaal op van meer dan 35,6 miljoen euro. Geïnteresseerden kunnen mee investeren door de aankoop van aandelen, met een maximum van 40 aandelen per persoon. Eén aandeel kost 125 euro.

Indien u hierin geïnteresseerd bent kunt u verdere informatie vinden op de website van Aspiravi samen: <https://aspiravi-samen.be/>

Besluit

Aspiravi wenst een omgevingsvergunning aan te vragen voor de bouw en exploitatie van 2 windturbines aan de zuidzijde van de E314 in Rotselaar, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied met een verwachte jaarlijkse productie van 28.000 MWh.

Deze turbines zullen volgende maximale eigenschappen hebben: tiphoogte van 210m, rotordiameter van 150m en brongeluid van 106.3dB(A).

Deze locatiekeuze is het resultaat van diverse afwegingselementen zoals de reeds besproken omzendbrief, VLAREM-normen alsook de uitgevoerde studies.

De inplanting van deze turbines beantwoordt aan opgelegde voorwaarden in de meest recente omzendbrief. De uitgevoerde studies bevestigen eveneens dat de milieutechnische impact binnen de door VLAREM-wetgeving vastgestelde normen valt.

Voor de omwoners die dit wensen is er de mogelijkheid voorzien om te participeren in de coöperatieve vennootschap Aspiravi samen.